

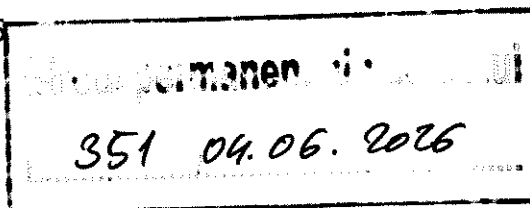

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 3/6735/2026 din data de 02.06.2026

Domnului Mario-Ovidiu Oprea
Secretarul general al Senatului României

Stimate domnule secretar general,

2351/2026

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV 1934 din 27.04.2026, prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției consumatorilor (b233/21.04.2026)*, în vederea avizării, vă comunicăm că aceasta a fost analizată în ședința din data de 28.05.2026 a Comisiei nr. 1 - reunită „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la solicitarea de avizare a propunerii legislative, având în vedere prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și interpretarea dată de Curtea Constituțională sintagmei „*acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești*”, comisia a reținut că nu se impune emiterea unui aviz de către Consiliul Superior al Magistraturii.

Mai mult, raportat la competențele constituționale și legale ale Consiliului Superior al Magistraturii, comisia de specialitate a apreciat că nu se impune nici exprimarea unui punct de vedere cu privire o parte din modificările și completările propuse, întrucât modalitatea în care este reglementată protecția consumatorilor nu se circumscrie sferei de competență a Consiliului, astfel cum aceasta este stabilită de cadrul normativ în vigoare.

Cu toate acestea, întrucât o parte din soluțiile legislative au impact direct asupra volumului de activitate al instanțelor judecătorești, s-au formulat observații punctuale referitoare la modificările și completările propuse pentru art. 120 din O.U.G. nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare, art. 52 din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare, art. 61 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, cu modificările și completările ulterioare, art. 53 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, cu modificările și completările ulterioare, art. 639 și art. 641 din Codul de procedură civilă, republicat, cu modificările și completările ulterioare, art. 42 din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art. 31 din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

După cum se cunoaște, potrivit art. 632 alin. (1) din Codul de procedură civilă, executarea silită se poate efectua doar în temeiul unui titlu executoriu. *De lege lata*, legiuitorul recunoaște putere de titlu executoriu anumitor categorii de înscrisuri, printre care și cele vizate de prezenta propunere legislativă: contractele de credit, inclusiv contractele de garanție reală sau personală, încheiate de o instituție de credit (art. 120 din O.U.G. nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare), contractele de credit încheiate de o instituție financiară nebancară, precum și garanțiile reale și personale afectate garantării creditului (art. 52 din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare), cambia (art. 61 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin), cecul (art. 53 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului), actul autentificat de notarul public care constată o creanță certă, lichidă și exigibilă (art. 639 din Codul de procedură civilă), înscrisurile sub semnătură privată, în anumite condiții (art. 641 din Codul de procedură civilă), factura emisă pentru serviciile de utilități publice (art. 42 din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare), facturile individuale pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare (art. 31 din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare).

Urmare a soluțiilor legislative propuse, contractele de credit, inclusiv contractele de garanție reală sau personală, încheiate de o instituție de credit, contractele de credit încheiate de o instituție financiară nebancară, precum și garanțiile reale și personale afectate garantării creditului, cambia, cecul, actul autentificat de notarul public și înscrisurile sub semnătură privată, nu vor mai constitui titluri executorii, în cazul în care privesc un consumator. În același sens, facturile emise pentru serviciile de utilități publice și facturile individuale pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare nu vor mai constitui titluri executorii.

Drept urmare, în caz de neexecutare, creditorul se va adresa instanței potrivit procedurii de drept comun aplicabile de la caz la caz, generând astfel un volum semnificativ de activitate pentru instanțele judecătorești. Această creștere a numărului de cereri de chemare în judecată adresate instanțelor nu a fost cuantificată ori evaluată în cadrul acestei propuneri legislative, ignorând realitatea supraaglomerării cronice a sistemului judiciar. În egală măsură, o astfel de soluție legislativă va conduce și la creșterea costurilor pentru debitori (cheltuieli de judecată, dobânzi și penalități mai mari, incertitudinea situației juridice pe o perioadă de timp îndelungată, întrucât valul de procese declanșate de o astfel de modificare legislativă ar conduce, inevitabil, la blocarea instanțelor și la creșterea duratei procedurii, cu toate consecințele inerente).

Totodată, s-a arătat că titlurile executorii sunt înscrisuri care permit punerea în executare silită a creanței pe care o constată, atunci când sunt întocmite în condițiile prevăzute de lege.

Atributul esențial al acestei categorii de acte juridice este „executorialitatea”, putere conferită de legiuitor înscrisului constatator al unei creanțe, în temeiul căreia creditorul poate apela la organele abilitate de lege pentru realizarea silită a creanței.

În ceea ce privește propunerea de înlăturare de la aplicare a dispozițiilor legale care conferă caracterul de titlu executoriu anumitor contracte, cum ar fi contractul de credit, sau altor acte juridice, cum ar fi cele încheiate în fața notarului public, comisia a apreciat că aceasta nu se justifică și poate produce un efect destabilizator asupra tuturor categoriilor de raporturi juridice pentru care legea a prevăzut acest mecanism, cu toate garanțiile specifice, aplicabile pentru fiecare caz în parte.

Spre exemplu, înscrisurile autentice notariale care consemnează o creanță certă, lichidă și exigibilă devin titluri executorii prin efectul legii și fac dovada deplină a constatărilor făcute de notarul public (până la înscrierea în fals), acesta din urmă fiind un profesionist al dreptului, investit prin lege să îndeplinească un serviciu de interes public.

În același sens, acordarea *ex lege* a caracterului de titlu executoriu contractelor de credit a avut la bază, printre altele, rațiuni precum necesitatea degrevării instanțelor judecătorești de litigii repetitive, în care instanțele erau chemate să statueze caracterul cert, lichid și exigibil al creanțelor care reieșea din însuși contractul încheiat între părți, asigurarea rapidității recuperării unor creanțe cu costuri mai reduse inclusiv pentru debitori, dar și preexistența unor reglementări riguroase în materia funcționării activității de creditare, la nivel național și european.

Totodată, expunerea de motive nu motivează necesitatea unor astfel de modificări, contrar art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că **„Soluțiile pe care le cuprinde (proiectul de act normativ – n.n.) trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.”**

În acest context, comisia a apreciat că soluția legislativă prin care se elimină caracterul de titlu executoriu al înscrisurilor menționate nu se justifică, motiv pentru care propunerea legislativă nu poate fi adoptată în forma propusă.

Cu deosebită considerație,

Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii,
Judecător Andreea Simonu

